

DC870
D431S

à Đức Ái

Thơ

NHÀ XUẤT BẢN THANH NIÊN

Dòng sông yêu mến

**DÒNG SÔNG
YÊU MẾN**

HÀ ĐỨC ÁI

Dòng sông yêu mến

Thơ

NHÀ XUẤT BẢN THANH NIÊN
2006

TÁC PHẨM NÀY ĐƯỢC NHÀ NƯỚC TÀI TRỢ

LỜI GIỚI THIỆU

Tiếng hát từ trái tim

Phạm Vũ

(Nhà thơ)

Hà Đức Ái là người làm thơ rất say và khỏe. Nhiều bạn bè của anh nói với tôi: "Ái là một tín đồ của thơ!". Anh làm thơ không vụ lợi, chỉ với một tình yêu, một đam mê - đam mê giải bày lòng mình với bạn bè, với người mình yêu mến.

Năm ngoái anh cho ra mắt 2 tập thơ và in chung 7 tập với nhiều nhà thơ khác trên cả nước. Năm nay đã có 2 tập in chung. Vừa qua anh gửi đến tôi tập thơ mới với cái tên rất thật và rất hiền: "DÒNG SÔNG YÊU MẾN!".

Đúng! Dòng sông chảy trong đời chúng ta, chảy qua đời chúng ta, chảy ngang qua đất mẹ, chẳng là dòng sông yêu mến lắm sao?

Tôi yêu sông đất lại yêu tôi
Cho nên cứ bên lở, bên bồi thương nhớ
(Nhớ sông quê)

Thơ của anh thấm đẫm tình nghĩa, Đức Ái viết thật với lòng mình, không làm duyên làm dáng, không triết lý cao xa, không ví von bóng bẩy nghĩa là cứ nghĩ sao, rung động sao Ái viết vậy. Mọi cảm xúc của Đức Ái được viết thành thơ. Cái tình trong thơ của Hà Đức Ái là cái tình đa nghĩa, tình mênh mông mà lắng đọng. Ta hãy đọc khi anh viết về tình quê hương:

Tôi về thăm lại quê xưa
Mái đình rêu phủ, nắng mưa dãi dầu
(Nhớ quê hương)

Tình thầy trò:

Con đò chở chữ sang sông
Mái chèo vũng lái, nhớ công ơn thầy
(Chở chữ)

Và:

*Bốn mươi năm lẻ xa trường cũ
Nhớ bạn, thương thầy đứng ngẩn ngơ...?
(Trường xưa)*

Tình cha mẹ:

*Gánh cả giang sơn đổi công cha vẫn nhẹ
Biển mênh mông trả tình mẹ chưa đầy
(Mẹ - cha)*

Và tình yêu:

*Nụ cười đậu ở bờ môi
Nụ hôn đậu ở tim người yêu nhau
(Đậu)*

Tình yêu, tình lứa đôi, tình vợ chồng chiếm tỷ trọng lớn nhất trong tập thơ này của Hà Đức Ái, anh viết về tình yêu rất mạnh mẽ và quyết liệt:

Trái đất hoang vu, nếu chẳng có em

*Cung điện đền đài trở thành vô nghĩa
Vàng ngọc, kim cương, chỉ là gạch vữa
Đời không có em - Tất cả sẽ bằng không?*

(Đời không em)

Trong bài: "Lục bát tình" tôi rất thích cách ví von rất có duyên rất thơ khi anh gọi em là Lục và anh là Bát. Một cặp lục bát 6 - 8 ví như cặp vợ chồng quả lá dẻ dỏm, tình tế rất sâu sắc:

*Lục em vút giọng nữ cao
Bát anh trầm bổng thổi vào mênh mông*

(Lục bát tình)

Thơ của Hà Đức Ái đúng như con người của anh. Đây là phẩm chất đầu tiên và quý nhất của người làm thơ. Trước hết, thơ phải là tiếng nói rất chân thật của lòng mình, tiếng nói từ trái tim. Chỉ có như vậy thơ mới từ trái tim tác giả đến với trái tim độc giả.

Phạm Vũ

MẸ TÔI

Khi con vừa sáu tuổi
Mẹ đưa con đến trường
Lạ bạn, thầy con khóc
Mẹ vỗ về thương thương.

Mười hai năm đi học
Tối về mẹ truy bài
Không thuộc bài con khóc
Mẹ cũng buồn khóc theo.

Ngày con vào đại học
Mẹ lo phải xa nhà
Ai là người chăm sóc
Mẹ gần dài xót xa.

Năm năm xong đại học
Khoe mẹ bằng kỹ sư
Cầm lên xem mẹ khóc
Con ngồi cười vô tư.

Hà Đức Ai

RU

Mẹ ngồi ru cả mùa thu
Cho chiều rơi xuống vàng như tơ tằm
Giăng lên giấc ngủ con nằm
Cỏ xanh thăm thẳm nhang trầm khói bay

Mẹ ôm con trọn vòng tay
Ngủ yên con nhé nơi này ngàn thu
Gió chiều xào xạc chiến khu
Nghẹn ngào tiếng mẹ hời ru con mình

Hà Đức Ái

MỘT THỦA ĐẾN TRƯỜNG

Em như bông hoa đang e ấp mở ra từng cánh
Đọng những giọt sương lung linh trong nắng
Vui đến trường tà áo trắng trinh nguyên
Cánh phượng rơi trên mái tóc huyền
Đôi mắt sáng, nụ cười tươi duyên quá
Chạm phải mắt nhau em bỗng hồng đôi má
Vội quay đi riu riu bước chân son
Bài thơ tình tôi viết đầu tiên
Bao lần xóa đi, bao lần viết lại
Bấy nhiêu lần e ngại chẳng gửi em
Nay xa rồi trang giấy dày thêm
Em vô tư chẳng biết nỗi niềm tôi nhung nhớ
Tình trắng trong như từng trang vở
Mãi trong tôi một thửa đến trường.

Hà Đức Ai

BIỂN VÀ BỜ

Xanh xanh thẳm, ngát tình anh là biển
Trắng trắng phau, mịn mịn đáy bờ em.
Biển hôn bờ mênh mông tan biến
Triệu triệu năm, cả ngày nắng đêm đen.

Đứng trước biển, ôi màu xanh vô tận
Sóng bạc đầu, hôn trắng cát bờ em.
Biển anh có khi vui, lúc giận
Riêng bờ em, xin nhận cả sóng thần.

Sóng lãng tử, anh chia về muôn ngả
Dù phương nào, luôn vẫn có bờ em.
Nổi bão đông, biển chồm lên đập phá
Bờ lặng thẳm, ôm sóng, quá thương anh.

Hà Đức Ái

CHIỀU ĐÀ LẠT

Tặng T.H

Anh đi bên em một chiều Đà Lạt
Đèo Prenn vi vu rừng thông hát
Hồ Tuyền Lâm xanh sóng nước dạt dào
Trúc Lâm Thiền Viện ngự trên cao.
Hoa phượng tím chẳng nơi nào có được
Tay nâng niu thỏa thi hồn mơ ước
Ôi những vườn hồng nhung biếc kiêu sa
Đà Lạt trong tôi thành phố ngàn hoa
Hồ Than Thở một chuyện tình huyền thoại
Thung lũng Tình yêu - Suối Vàng xa ngái
Hồ Xuân Hương đàn thiên nga qua lại
Thác Cam Ly tê tái giấc mơ tình
Chiều Dinh III chỉ còn lại hai mình
Anh Hoàng Đế em trở thành Hoàng Hậu
Em Nam Phương, anh là Bảo Đại
Ngự ngai vàng ...say hai trái tim yêu.

Hà Đức Ái

GIẬN VÀ THƯƠNG

Em giận tôi bao lần mà không nói
Biết lỗi mình, tôi lặng lẽ làm thinh
Giận và thương nhiều khi tôi tự hỏi
Làm lành ư? Em sẽ trọng hay khinh?

"Bát đĩa trong giàn còn có khi xô"
Ngày nắng lửa, chiều hoàng hôn chợt tối
Sâu sắc lắm - sao có lần nông nổi?
Hạnh phúc này đâu chỉ có riêng tôi.

Giận và thương trong những lửa đôi
Cũng như trời đang mưa rồi chợt nắng
Trên đời này chẳng có đường nào phẳng
Tự sửa mình cho hạnh phúc thăng hoa.

Hà Đức Ái

ĐÊM VŨNG TÀU

Tặng Tiểu Hoa

Đêm Vũng Tàu khuya xa nghe biển gọi
Đường Thùy Vân hàng phượng ngủ lâu rồi
Biển đen sẫm, đèn tàu xa rọi tới
Gió mơn man, ru chớm giấc mơ trôi.

Em nồn nà ánh sao đêm lấp lánh
Men tình say nhuộm đôi má hồng tơ
Môi chạm môi, nhấp rượu vàng sóng sánh
Bình minh hồng còn chìm đắm trong mơ.

Anh chợt tỉnh, nghe bầu chim hót gọi
Em choàng tay âu yếm, hé đôi môi
Lửa tình cháy đốt trang đời le lói
Sóng âm ào, anh khẽ gọi thơ ơi...!

Hà Đức Ái

CHIỀU TÂM SỰ

Công viên xanh một chiều thu êm ả
Mây trắng bay bảng lảng bướm vờn hoa
Anh cùng em chụm đầu trên ghế đá
Ánh hoàng hôn gợi lòng anh nghiêng ngả
Gió thu đùa xòa tóc, má hây hây
Con chim khuyên nháy nhót giữa lùm cây
Đừng nghe lỏm kéo lòng em bối rối
Vuốt tóc em, bàn tay anh quá vội
Vô tình rơi... chạm ngực ... rộn tim sôi.
Như luồng điện ... mắt em nhìn đắm đuối
Mất nhưng huyền ... rạo rực, tóc mây trôi.

Hà Đức Ái

ĐÊM HỘI TÂY NGUYÊN

Rực hồng ánh lửa bập bùng
Long lanh từng đôi mắt ngọc
Trai gái bản làng khát vọng
Say nghiêng bên chén rượu cần
 Âm thanh non ngàn chất lọc
 Đêm xuân tiếng thác vọng về
 Núi rừng Tây Nguyên gấm vóc
 Cồng chiêng điệu nhạc đam mê
Tay cầm tay quanh đồng lửa
Chân sàng điệu múa đong đưa
Chim rừng dỏng tai nghe nhạc
Con nai ngơ ngác quên về
 Gọi mùa núi đồi chuyển động
 Mong trời mưa nắng thuận hòa
 Tận đêm khát khao mơ mộng
 Bản làng hùng dũng đời ca.

Hà Đức Ái

ĐC 327/15 · DC 508/15

GIAO HƯỞNG MÙA XUÂN

Tháng giêng - bướm ong rộn ràng trải hội

Ông mặt trời cười mỉm gọi muôn hoa

Chồi nhú non xanh mượt mà đồng nội

Chim trong vườn đua nhau hát tình ca

Tháng hai - mưa bay bay vồn rét lộc

Hoa buổi rung rinh rụng trắng bên thềm

Đàn chim én lưng trời đua múa lượn

Dòng sông Hồng trong vắt dịu êm

Tháng ba về nắng bừng lên hối hả

Cây gạo đầu làng trùm khăn rực lửa

Chim kết bạn lao xao chờ xây tổ

Sấm gọi lúa lên rào rạt cơn mưa

Xuân nhớ nhé mỗi năm về một bận

Cho từng đôi trái gái hẹn duyên tình

Cho lộc nỡn nuôi màu xanh bất tận

Cho cuộc đời rực rỡ mãi là xuân.

TIẾNG SÉT TÌNH

Tặng Tiểu Hoa

Em thiêu đốt tim ta bằng ánh mắt
Bằng lửa tình rừng rực những đường cong
Da trắng nõn, tươi nguyên nụ môi hồng
Mái tóc xõa bênh bồng như mây chảy
Này em hỡi ! Đừng quay đi, em hãy
Nở nụ cười ngọt lịm tỏa men say.
Nếu phải xa em, dẫu chỉ một ngày
Ta điên mất ... chắc rằng ta điên mất
Bởi vì em ... tiếng sét tình ngây ngất
Chục triệu vôn cháy cạn đại dương tình.

Hà Đức Ái

Ý NGUYỄN XUÂN

Trăng thảng giêng Tây Nguyên vắng vặc

Đường hun hút xa đồi núi gọi về

Sông Đa Dâng mùa khô trầm mặc

Rừng cà phê vẫy gió đam mê

Những cánh chim thơ bay không biết mỏi

Gặp đất lành quần tụ giữa rừng mơ

Anh đọc em nghe, ấm lòng ngọn lửa

Mắt hiền hòa cười nụ, ý nguyên xuân

Tiếng nói cười trong vắt nước Đa Dâng

Đồng Lâm Hà thảm lúa dẹt mênh mông

Nguyên Tiêu hẹn gặp vườn thơ mới

Ấm ấp tình thơ, ấm ấp trăng...

Bao trái tim thơ hòa chung nhịp đập

Tiếng đàn đêm rộn bản tình ca

Hòa quyện âm vang men say trái khấp

Tưng bừng đêm thơ trăng rượu Lâm Hà.

Hà Đức Ái

GẶP GỠ TÌNH QUÊ

Thân tặng nhà thơ Đ.T.Q.P

"Nửa vầng trăng" tựa thuyền trôi
"Chiều thu" ai hẹn đứng ngồi phân vân
Qua đông hẹn với "Chiều xuân"
Gặp em thoả nguyện bao vần thi ca.
Hoa gạo cháy cả tháng ba
Sông quê êm ả Hồng Hà se duyên
Tình quê cách trở hai miền
Vân Nam gặp gỡ Long Xuyên hữu tình
"Nửa vầng trăng" với nửa mình
Gặp "Chiều thu" ấy hương quỳnh kiêu sa
"Chiều xuân" Đà Lạt ngàn hoa
Ước mơ gặp được quê nhà trong em.

* *Nửa vầng trăng - Chiều thu - Chiều xuân là 3 tập thơ của nhà thơ Đặng Thị Quế Phượng.*

* *Vân Nam và Long Xuyên là 2 xã thuộc huyện Phúc Thọ tỉnh Hà Tây.*

Hà Đức Ái

TÌNH PHỐ NÚI

Tặng T.H

Phố núi dài, hun hút vọng đêm sâu
Nắng đầu thu nhuộm vàng, rang đất đỏ
Có bóng em duyên dáng thắm ở đó
Chợ chiều tan nhịp chân bước về đâu?

Phố núi dài, ngày nào cũng gặp nhau
Em khe khẽ liếc nhìn anh qua cửa
Đi qua rồi ngoảnh nhìn nhau lần nữa
Em mỉm cười, nhói nhói một niềm đau.

Phố núi dài, ồn ã tiếng xe qua
Em lướt nhẹ con xe màu én bạc
Riêng em, nét dịu hiền không thể khác
Đôi mắt huyền, đôi môi mọng thiết tha.

Phố núi dài, bao năm tháng phôi pha
Người ra đi, nhớ quên người ở lại
Gió bắc về quận lòng ai tê tái
Vẫn nguyên trinh tình tứ mất hai ta.

Hà Đức Ái

XA NHỚ 1

Lang thang bầu trời mây trắng
Gió hôn nghiêng ngả cánh diều
Một mình ngồi trong chiều vắng
Đôi chim líu ríu lời yêu.

Hoàng hôn gieo từng giọt tím
Người ơi còn nhớ chiều không ?
Sân ga cầm tay bịn rịn
Biển thu, thuyền sóng bênh bồng.

Xa em, tình xa, xa hút
Gió đùa vi vút rừng thông
Tình xưa, bão dông mờ mịt
Người đi biển nhớ mệnh mông.

Hà Đức Ái

ĐẾN HẸN HỘI LIM

Tôi về hội Lim giữa ngày xuân ấm
Đàn én chao nghiêng dầm dứt sông Cầu
Hò hẹn cùng ai trèo lên "Quán Dốc "
Nêm chặt thuyền rồng điệu "Lý giăng câu"

Ánh mắt "Liên anh" trao duyên "Liên chị"
Đậm khúc dân ca "Ngồi tựa mạn thuyền"
"Bèo dạt mây trôi" xe duyên quan họ
Anh đến hội Lim ở lại "Đừng về"

"Lý chiều chiều" xe tơ chờ trắng tỏ
Để "Liên anh" thao thức đợi mùa sau
"Liên chị" tương tư lời ai mới ngỏ
Xoắn câu hò vọng mãi "Lý thương nhau".

Hà Đức Ái

THƯƠNG EM

Anh rất lo cho em
Những chiều đông lạnh buốt
Áo không che kín ngực
Rét tím bầm đôi môi
Tối về bên bếp lửa
Nồi khoai luộc đương sôi
Gió lửa tung cánh cửa
Thương em đến nghẹn lời.

Hà Đức Ái

NHỚ QUÊ HƯƠNG

Tôi về thăm lại quê xưa
Mái đình rêu phủ, nắng mưa dãi dầu
Cuộc đời phiêu bạt đâu đâu
Nhớ về quê mẹ đêm thâu mong chờ
Nhớ về từ thửa ngây thơ
Nhớ về tuổi trẻ mộng mơ yêu đời
Nhớ về đàn cháu vui cười
Nhớ về cô gái là người tôi yêu.
Nhớ về hai buổi sớm chiều
Nhớ chiều thu thả sáo diều vi vu.
Nhớ từng tiếng võng mẹ ru
Nhớ ngày mẹ cuốc đồng Dù trồng khoai
Nhớ thương cha thức đêm dài
Mong đàn con học, thành tài cha vui
Ra đi cha vẫn ngậm ngùi
Con ơi! hãy sống thành người thiện tâm.

Hà Đức Ái

QUÊ HƯƠNG ĐẤT MẸ

Đứng trước đình làng dạ nao nao
Thần thờ chân bước xuống cầu ao
Khỏa chân, sóng nước, đàn bống chạy
Cây đa, đàn sáo hót vui chào.

Nhìn mảnh sân đình cứ vẫn vơ
Bao năm xa cách vẫn mong chờ.
Nay về thăm lại quê hương cũ
Cảnh đẹp người thương thật nên thơ.

Hà Đức Ai

Ra đứng sau làng ngấm đầm sen
Cuối kêu, cò vầy gọi thân quen
Hương sen ngào ngạt, bông hồng đỏ
Lội tắm đầm sen mãi không quên.

Ngòi nước ngày xưa chảy triền miên
Thả trâu, câu cá nhỏ tóc tiên
Trẩy me, trèo sấu, mò cua ốc
Hai chữ quê hương thấm mẹ hiền.

Hai mươi mùa sen xa quê hương
Nặng trĩu tình quê dạ vấn vương
Ai đã xa quê, làng Bảo Vệ
Khắc khoải hoài mong nhớ người thương.

Hà Đức Ai

HAI MƯƠI NĂM TRỞ VỀ HÀ NỘI

Xa Hà Nội hai mươi năm với vợ
Người Thủ Đô nay trở về Hà Nội
Thân quen quá sao mà ngỡ
Bến tàu điện Bờ Hồ nay còn đâu nữa?
Đường rộng lầu cao lạc lối tìm nhà
Hồ Gươm xanh rục rỡ những bồn hoa
Ánh nắng đỏ trên cầu Thê Húc
Áo nhung dài em gái thướt tha
Hà Nội bốn mùa đẹp bốn mùa hoa.
Mùa xuân về, hoa đào thấp lửa.

Hà Đức Ái

Mùa hè ve ca phượng cháy quanh hồ
Mùa thu sang hoa cúc vàng khoe sắc
Mùa đông chiều hoa sữa ngát hương
Hai mươi năm xa Hà Nội yêu thương
Lòng thắc thỏm tháng năm dài mong nhớ
Thăng Long ơi! đã bao đêm trăn trở
Người Hà Nội có ngại gì gian khổ
Đến Lâm Đồng xây Hà Nội ở Cao nguyên
Thăng Long ơi! còn nhớ hay quên?
Ga Hàng Cỏ tiễn người con đi lập nghiệp
Hai mươi năm rồi thỏn thức nhớ Hồ Gươm.

Hà Đức Ái

THÁNH LỄ VALENTINE

Năm 270 linh mục Valentine phạm tội
Vua La - Mã cấm kết hôn trong quân đội
Người bị giam tù chờ lên đoạn đầu đài
Mãnh lực tình yêu với con gái mù, viên cai ngục
Qua một đêm ngày mai vĩnh biệt
Valentine tặng nàng bài thơ tha thiết
Lời ngọt ngào đắm say lai láng
Sức mạnh tình yêu đôi mắt nàng bừng sáng
Nhưng Valentine đã từ giã đến thiên đàng
Dưới trần gian bỏ lại nàng đau khổ
Hoàng đế Hen-ry 8, nhà vua đức độ
Lấy ngày 14-2 Valentine từ đó
Bông hồng trắng hoá thành màu tươi đỏ
Kỷ niệm Valentine thánh lễ tình yêu.

Hà Đức Ái

XIN ĂN

Một thằng bé dốt cha mù
Lời xin thống thiết như ru lòng người
 Cô bác anh chị, chú ơi!
Thương cha con với cuộc đời tối tăm
 Cho con xin một vài trăm
Mua cơm ăn đỡ đói lòng hôm nay
 Cô bác làm phước nhón tay
Chúc cô bác gặp vận may suốt đời
 Nó kêu rã cả mồ hôi
Chìa chiếc nón rách chờ người ta cho
 Người qua kẻ lại làm ngơ
 Ít ai dừng lại để cho ăn mày

Hà Đức Ái

THĂM THÁP CHÀM

Thân tặng nhà thơ: INRASARA

Tôi đến thăm thánh địa Mĩ Sơn
Ngắm tháp Chàm Phan Rang nóng bỏng
Trên những ngọn tháp gạch nung
Ẩn chứa tâm linh thần dân vua Chăm cổ
Tinh hoa, tư duy, mồ hôi nước mắt
Thời gian, nắng mưa....
Lồi lõm rêu phong, cỏ cây lất phất
Những người con Chăm, chấp tay nguyện cầu
Mắt long lanh - tâm tưởng...
Nơi đây, vua Chế Mân - Huyền Trân Công Chúa
Quần thần văn võ muôn dân
Mở hội vui chơi
Lập đàn cầu trời mưa nắng thuận hòa.

Hà Đức Ai

Tế lễ linh đình, nhạc hát nổi lên.
Trai lực lưỡng, cơ bắp cuộn cuộn da bóng nhẫy
Gái chân trần đưa đẩy điệu Du ca...
Vũ nữ yếu điệu, ngực như bông sen căng nở
Hừng hực tình phơi phới
Quá khứ hiện về
Kiệt tác để lại trong tháp đền cổ kính
Ngàn đời sau chiêm ngưỡng
Văn hóa Chăm rực rỡ, long lanh
Cho đất Chăm hồi sinh nhịp thở
"Lễ tẩy trần tháng tư" điêu luyện
Tháp Chăm hoành tráng, uy nghiêm
Lời tháp ngọc chảy vào giang sơn hùng vĩ.

Hà Đức Ái

VẬT CỎ

Lá cỏ mượt xanh
Hoa cỏ trắng phau, ngổng đuôi chồn
Gió đuổi hoa - dập dờn - dợn sóng
Đêm trăng hẹn gặp em.
Trên bờ đê sương mờ, voan trắng
Về khuya đêm thanh vắng
Trắng long lanh, mát long lanh
Đôi tim thình thịch...
Sóng sông Hồng ào ạt
Nhịp thở sông - nhịp thở em...

Hà Đức Ái

Môi em ngọt lịm... anh rạo rực...
Em thần thờ lắng nghe... thăm thì
Giọt sương ngừng rơi
Tan trong nhau... mật ngọt
Gió xoắn bờ đê tê tái.
Bản nhạc tình con đẽ hót... lặng câm
Trăng trùm lên hạnh phúc dịu êm.
Chỉ thương vạt cỏ qua đêm
Gồng mình chịu đựng ...
Chờ mưa vươn lên.

Hà Đức Ái

CHỜ HOA QUỲNH NỞ

Quỳnh nở đêm nay lúc mấy giờ?
Đợi chờ tơ tưởng chấp vãn thơ
Hương Quỳnh ngây ngất say ly rượu
Sắc trắng đài hoa mướt như tơ
Quân tử say hoa trà độc ẩm
Giai nhân đắm đuối dệt trong thơ
Thú chơi tao nhã đời vui nhĩ
Hoa quện trong thơ thỏa ước mơ.

Hà Đức Ái

LỤC BÁT TÌNH

Thương tặng vợ

Em "xướng" câu lục nửa vời ...
Anh "Họa" câu bát hện lời trái tim
Lục em thoang thoang lim dim
Bát anh nổi sóng nhấn chìm ánh sao.
Lục em vút giọng nữ cao
Bát anh trầm bổng thổi vào mênh mộng
Lục em "Vọng cổ" tình nồng
Bát anh "Nhã nhạc" tắm hồng lục em.

Hà Đức Ai

LỖ HẸN

Tặng V.A

Người ơi sao lỗ hẹn
Khổ lòng anh đợi chờ
Con bướm vàng ngơ ngác
Hoa dạ lý ngẩn ngơ
 "Gió" thu buồn hiu hắt
 "Nắng" quái xế chiều hôm
 "Nghiêng" vành khăn che mặt
 "Những" giọt buồn hoàng hôn
"Nỗi" lòng ai thấp thỏm
"Mây" lang thang về đâu
"Cho" trời xanh, xanh thẳm
"Lạc" cánh diều nghiêng chao
 "Cuối" chiều thu Đà Lạt
 "Giọt" mưa xoáy vào tim
 "Cháy" tình anh chờ đợi
 "Những" phút giờ lặng im.

GỬI CHỮ

Ta gửi chữ cho màu xanh trời biển
Cho cây rừng thấm đượm mãi ngàn xanh
Ta gửi chữ, vạn nẻo đường đi đến
Đường hẻm nào cũng rộn rã em anh.

Ta gửi chữ đến bông bành mây trắng
Để lang thang tô điểm khắp bầu trời
Ta gửi chữ đến màn đêm hoang vắng
Để lời khuya, tình tứ lịm chơi vơi...

Ta gửi chữ đến Thiên Hà, Vũ Trụ
Cho rộng đường bay đến những vì sao
Ta gửi chữ cho lời ru giấc ngủ
Cho khúc ca tình đôi lứa nồn nao.

Ta gửi chữ cho em thơ đến lớp
Học i - tờ từ buổi mới sơ khai
Ta gửi chữ cho triệu ngàn trang viết.
Đắm bản nhạc tình bừng sáng tương lai.

Hà Đức Ái

TÌNH XUÂN HƯƠNG

Bà chúa thơ nôm nữ sĩ Xuân Hương
Ba năm dan díu phủ Vĩnh Tường
Thơ Rong dí dỏm gieo vần lỡm
Bút Phượng múa tràn tực nét vương
Tổng Cóc rút tình vừa mới bén
Chiêu Hồ hẹn chơi chưa kịp thương
Thời nay ví được bà thương nhĩ
Lai láng mây mưa suốt đêm trường.

Hà Đức Ái

ANH VÀ EM

Tặng Tiểu Hoa

Anh là kẻ vô tình chết khát
Thơ lai lảng anh từng uống cạn
Từng bị thương giữa nụ cười nhả đạn
Bị hôn mê trong ánh mắt si tình
Bị nhấn chìm trong đôi má hồng xinh
Rừng rực lửa giữa trưa hè hôn trầm
Da em trắng nõn nà ngồn ngộn
Núi ngực rung tê tái cả ngàn xanh
Anh lịm đi trong sóng mắt khuynh thành
Và tắt thở trong đôi môi em chạm
Đôi môi ấy như hàng ngàn viên đạn
Găm trúng tim anh, rỉ máu hàng đêm
Em cứu anh bằng lời gió dịu êm
Tiếng thầm thì và nụ hôn cháy bỏng
Để đời anh tràn đầy nhựa sống
Suốt cuộc tình tan chảy mãi trong em.

Hà Đức Ái

TRƯỜNG XƯA

Tôi về thăm lại mái trường xưa
Đứng lặng băng khuâng ngắm trẻ đùa
Cây bàng xanh tỏa xum xuê tán
Trường bao loang lổ bóng vôi mờ
Thầy cũ, bạn xưa đều xa hết
Bấy lâu trần trở dạ mong chờ
Bốn mươi năm lẻ xa trường cũ
Nhớ bạn thương thầy đứng ngẩn ngơ.

Hà Đức Ai

CÚC QUỲ NỞ SỚM

Giữa tháng ngâu
Mùa mưa cao nguyên nở rộ
Cây cỏ xanh
Cúc quỳ xanh mượt mà triền núi
Đất đỏ mịn màng tươi như phở
Cà phê trĩu cành xanh ngăn ngắt
Giữa ngàn xanh mênh mông ngút mắt
Có bông cúc quỳ dậy thì nở sớm
Bình minh hồng
Ngọc sương long lanh
Đậu trên má vàng ươm là lợt
Một mình em rực rỡ giữa ngàn xanh
Hương đến tương lai, nở nụ cười kiêu hãnh
Gió hôn cánh mỏng
Rung rinh vẫy bướm lượn quanh.

Hà Đức Ái

SẮC MÀU

Bình minh hồng bừng lên thời con gái
Ngút ngàn xanh, xanh thẳm biển trời xanh
Áo trắng nõn, rợp sân trường trắng loá
Hạt nắng vàng, quì, cúc bướm vờn quanh.
Mặt trời đỏ nhuộm bao màu hoa, đỏ.
Tím hoa sim, chung thủy, tím chờ anh.

Hà Đức Ái

DÒNG SÔNG ĐẤT MẸ

Thương tặng vợ!

Dòng sông Hồng đất mẹ quê tôi
Mùa đông cạn, xanh trong hiền hòa êm chảy
Mùa mưa lũ nước dâng cuộn cuộn, gầm gào.
Phù sa đỏ xuôi về biển cả
Bồi đắp ngàn triệu năm thành châu thổ đồng bằng
Vun vào gốc ngô, gốc lúa, cây đỗ, cây dâu.
Kéo người lên từ lầm than cơ cực.
Dệt hạnh phúc bằng tơ tằm, rút ruột
Ban nụ cười cho bà mẹ, con thơ
Ngọc phù sa, nhuộm xanh đôi bờ tre chuối
Ngàn đời sông trôi, ngàn đời sông chảy
Bên lở, bên bồi, vun bãi nổi
Em cùng anh dịu nín sang sông
Để em là vợ, anh là chồng
Nối tiếp nhau cho sông Hồng trẻ mãi....

Hà Đức Ái

GỬI BẠN

Sao anh nữ đang tâm quay súng lại
"Nhả đạn vào quá khứ" của mình
Anh biết không một điều tai hại
"Tương hai hạ anh bằng đại bác" vô hình
Anh đừng nghĩ "qua cầu rồi rút ván"
Vẫn rất cần khi xui, lỡ phải tìm nhau
Anh thử nghĩ cuộc đời không có bạn
Biết lấy gì san sẻ nỗi thương đau.

Hà Đức Ái

XA ĐÀ LẠT

Ai đun dưới đáy hồ
Cho mặt nước bốc hơi
Khói bay lên nghi ngút
Quyện vào làn sương trôi
 Một mình ngồi trong quán
 Nhâm nhi tách cà phê
 Hỏi đời bao nhiêu bạn?
 Ngọt ngào pha đắng tê.
Ngày mai xa Đà Lạt
Vẫn thác đổ ào ào
Vẫn ngàn thông reo hát
Chỉ ta buồn nôn nao
 Đà Lạt ơi! Xa nhé!
 "Mãi ta còn vấn vương"
 Người ơi đừng quên nhé!
 Đời một lần... yêu thương...

NHỚ THI SĨ NGUYỄN BÌNH

"Mưa xuân" rắc phấn bên thềm
Có đôi bướm trắng cánh mềm bay qua
Gió xuân phơ phất la đà
Gửi thơ Nguyễn Bình, xa nhà thăm quê
"Chị Trúc" bận rộn trăm bề
Khói hương cha mẹ bỏ bê sao đành
Gửi về đêm ấy "Vườn Thanh"
"Giời mưa ở Huế" mái gianh tiêu điều
"Chân Quê" Gửi hết niềm yêu
Thi sĩ Nguyễn Bình bao chiều nhớ thương.

Hà Đức Ai

MÙA THU ĐI QUA

Mùa thu đã qua rồi hỡi em
Bầu trời quê, mây giăng xám xịt
Không còn màu thu, xanh trong xa tím
Để cùng em, ngắm biển, ngắm trời...
Đầy trời, mưa phùn gió bắc
Khi đêm về nghe gió rít từng cơn
Gặp nhau đêm đông, ta xích lại gần hơn
Cho hơi ấm hòa trong nhịp thở
Giữa đêm khuya, tiếng đàn ai nức nở
Gửi qua sông khúc nhạc tiễn thu đi.

Hà Đức Ái

ĐÊM HẢI VÂN

Mây trôi gió thổi về đâu
Tiếng đàn réo rắt gọi sầu thi nhân
Chênh vênh trên đỉnh Hải Vân
Ngực núi căng mộng phong trần chơi vơi
Núi cao, vươn đến lưng trời
Biển xanh, xanh ngắt xa vời mệnh mông.

Hà Đức Ái

MƯA NẮNG SÀI GÒN

Nơi em ở - nắng như đổ lửa
Anh ào qua, ướt sũng người xe
Hai nhà cách nhau chừng hai cây số
Sài Gòn chang chang cháy bỏng trưa hè
Mùa này - hôm nay
Mưa riêng anh, nắng riêng em
Trời thiên tư, gieo sâu, gặt khổ
Nhiệt kế treo đang ba chín độ
Nóng như rang tưởng chừng cháy phổi
Mưa bên anh - mưa như thác đổ
Anh dừng xe gọi qua song cửa
Em ơi! Nhanh lên về bên anh tắm mưa
Sài Gòn giữa trưa
Trời đùa
Khu em nắng - Vùng anh mưa
Bất chợt.

DẤU

Sắc hương tô điểm đẹp cho đời.
Huyền hoặc tâm linh dạ chơi vơi
Hỏi kiếp nhân sinh buồn chi tá
Ngã vấp quần hồng xấu mặt chơi
Nặng tình quân tử quên sự nghiệp
Bằng cấp lơ ngơ để đâu rồi
Than thân trách phận trời không phú
Lũng lơ làm khổ cuộc đời tôi.

Hà Đức Ái

NHỚ QUÊ

Mùa mưa Tây Nguyên, ngập bùn lầy lội
Mùa nắng Tây Nguyên ngập đất bụi mù
Đất yêu người, đêm vọng về nguồn cội
Gió rì rào, thoảng tiếng võng mẹ ru
Về thăm quê, bồi hồi chân bước vội
Điều lưng trời buông tiếng sáo vi vu.

Hà Đức Ái

GIAO MÙA

Mai còn cười trước sương tan
Phượng rơi đỏ lối mưa khăn tiếng ve
Lá bàng đỏ dất thu về
Cành trơ chơi với bốn bề xám đông
Chồi xuân lấp ló xanh xanh
Giao mùa như một bức tranh muôn màu.

Hà Đức Ai

ĐỜI KHÔNG EM

Tặng Tiểu Hoa

Ánh trăng thu chín mộng trải núi đồi
Giọt tình đêm hai người mê mải uống
Mắt long lanh, nụ cười say như mộng
Trao cho nhau, mật ngọt rót tàn đêm
Trái đất hoang vu, nếu chẳng có em
Cung điện đèn đài trở thành vô nghĩa
Vàng ngọc kim cương, chỉ là gạch vỡ
Đời không có em - tất cả sẽ bằng không!

Hà Đức Ái

ANH ĐẾN

Anh đến...
Gặp em chiều Đà Lạt
Ánh hoàng hôn tím tím
Vị vu rừng thông hát
Xốn xang tràn đôi tim
Anh đến...
Phút ban đầu lặng im
Miệng hoa cười hớn hở
Bông hồng nhung đang nở
Lạnh lót một tiếng chim

Hà Đức Ái

Anh đến....
Giang vòng tay rộng mở
Em đón anh vào nhà
"Đôi mắt là cửa sổ"
Tâm hồn như nở hoa
Anh đến....
Tình thơ dệt hai ta
Để trang đời thắm thiết
Để nhớ nhau da diết
Cho tình ta bay xa.

Hà Đức Ái

NHỚ SÔNG QUÊ

Tôi yêu sông, đất lại yêu tôi
Cho nên cứ bên lở, bên bồi thương nhớ
Ai có đi xa, khi trở về bến cũ?
Đứng lặng băng khuâng lưu luyến đôi bờ
Tuổi thơ ai, cũng một thời ấp ủ?
Dòng sông quê tiềm ẩn trong mơ
Con đò nhỏ đưa dân làng sang bãi
Để mùa về ngô đỗ trĩu đôi vai
Những trưa hè, áo cha đầm mồ hôi
Nước mát sông Hồng núa cha bì bõm mãi.
Bến sông này, đêm trăng thu mê mải
Đôi, từng đôi trai gái hẹn duyên tình
Bốn chục xuân xa quê, ngấm lại mình
Bao dòng sông, bao bến bờ xa lạ
Không thể nơi nào, át mờ tình trong dạ
Oi! Hồng Hà thao thức suốt đời ta.

Hà Đức Ái

CÁCH NHAU

Cách nhau một bức tường xây
Mà bên ấy với bên này cách xa
Chỉ gần một chút hương hoa
Từ nhà bên ấy bay qua bên này
Tôi ghen với cánh ong say
Giận hờn làn gió cứ lay hoa cười.

Hà Đức Ái

RƯỢU

Triết lý đang nằm dưới đáy chai
Uống đi để lúc nữa tranh tài
Vài ly tiên tử tình huynh đệ
Dăm chai ngộ tửu chuyện đông dài
Lúc mới nâng ly tình thắm thiết
Khi say gân cổ thủng màng tai
Chưa uống chưa say đời hạnh phúc
Rượu say tình hết khổ thân ai?

Hà Đức Ái

CẢM XÚC YÊU THƯƠNG

Tặng Tiểu Hoa

Đêm nhìn em ngủ thật dễ thương
Ánh hồng dịu dịu tỏa lên giường
Làn môi mọng đỏ thềm âu yếm
Bờ vai tròn lẳn tóc mây vương
Nụ đào hồng điểm trên môi má
Khuôn trăng đầy đặn tuyết pha sương
Ngất ngây vuốt tóc anh hôn nhẹ
Đêm nhìn em ngủ thật dễ thương.

Hà Đức Ái

MẮT EM

Mắt em biêng biếc hồ thu
Mắt em thăm thẳm ngục tù giam anh
Mắt em như mặt biển xanh
Mắt em tựa ánh trăng thanh bỗng bênh
Mắt em vượt thác băng ghềnh
Cho anh chìm đắm trong tình mắt em.

Hà Đức Ai

THU CẢM

Gió thu phơn phớt nụ cười
Mưa thu se lạnh ướt người tri âm
Trăng thu trải thảm vô tâm.
Lời thu ve vuốt thì thầm trao nhau.

Hà Đức Ái

TÍM

Chiều giữa phố rợp trời bằng lăng tím
Mái tóc thề phơ phất tím hoàng hôn
Áo trắng loá cả một thời tuổi tím
Huế thuỷ chung, nhuộm tím dòng Hương.

Hà Đức Ai

TIẾC 1

Hoa sữa vô tình thả
Ngan ngát một khoảng trời
Nuối tiếc đời dang dở
Xa mãi Hà Nội ơi!

Hà Đức Ái

BẾN ĐỢI

Với em ngày ấy xa rồi
Sông quê vẫn chảy bồi hồi phù sa.
Sông còn ngã bảy ngã ba
Riêng em bến đợi, trôi hoa lạc mùa.

Hà Đức Ái

LỜI RU CỦA NÚI

Đêm sâu thẳm nghe lời ru của núi
Suối rì rào, chim vít vọt cầm canh
Giọt trăng vàng, gieo tình qua mắt lá
Những chồi non, nhuộm núi mãi ngàn xanh.

Hà Đức Ái

VỀ PHÍA CHÂN TRỜI

Thân tặng Tiến sĩ nhà thơ: Phạm Quốc Ca

Tôi đi về phía "Chân trời mở"
Gặp "Những cánh rừng những bài ca"
Lòng đã quyết không thể gì ngăn trở
Tôi luyện nhiều cho tiếng hát vang xa.

Hà Đức Ai

MỘT ĐỜI - MUÔN THUỞ

Thân tặng: ĐTL

"Một thời" dệt mộng say yêu
Để cho "Muôn thuở" bao điều đắng cay
"Màu thu" muôn ngả hương bay
"Giã từ Đà Lạt" tháng ngày tương tư.

Hà Đức Ai

MŨI NÉ

Khi trời có mưa đông
Thuyền vào trong Mũi Né
Ta cuộc đời dâu bể
Chẳng biết né vào đâu
Mất trong chiều mưa mau.

Hà Đức Ái

THA HƯƠNG

Chiều đông gió lạnh mưa rơi
Lặng Sơn lẻ bóng, phương trời tha hương
Tình đời sỏi đá, đoạn trường
Gót chân chai sạn, nẻo đường chưa quen.

Hà Đức Ái

MẸ

Tài sản của con cả một đời
Thổn thức trong lòng tiếng "mẹ ơi"!
Bốn tuổi mẹ đi đời cô quạnh
Khâu buồn gửi mẹ, ánh trăng rơi.

Hà Đức Ái

RƯỢU ĐẮNG

Chén rượu hôm nay sao cay, đắng
Xe hoa này em về với người ta.
Tôi trở về, lạnh lòng trong đêm vắng
Liếm một mối tình, năm tháng đi qua.

Hà Đức Ái

SAO?

Trông em đẹp sao mà cay vậ ớt?
Mít xù xì sao thơm ngọt thế ta?
Em như sao để đời anh rụng rớt
Hạnh phúc gần sao cứ mãi lo xa?

Hà Đức Ai

HỎI

Tình đời ai có đâu ngờ?
Tháng ngày ta đã đợi chờ thương nhau?
Ai vừa thề trước hẹn sau?
Vội quên để trái tim đau nghẹn lời.

Hà Đức Ai

XA NHỚ 2

Nửa vầng trăng ơi! Phải xa rồi
Không biết em còn nhớ đến tôi?
Chiều xuân lưu luyến ngàn hoa ấy
Thắc thỏm chờ thu mãi đầy vơi.

Hà Đức Ai

MẸ ƠI!

Khát thèm một tiếng mẹ ơi!
Khát thèm một tiếng ru hời nửa đêm
Bóng con buốt lạnh bên thềm
Dõi theo mây trắng về miền xa xăm.

Hà Đức Ái

CHÂN TRỜI NHỚ

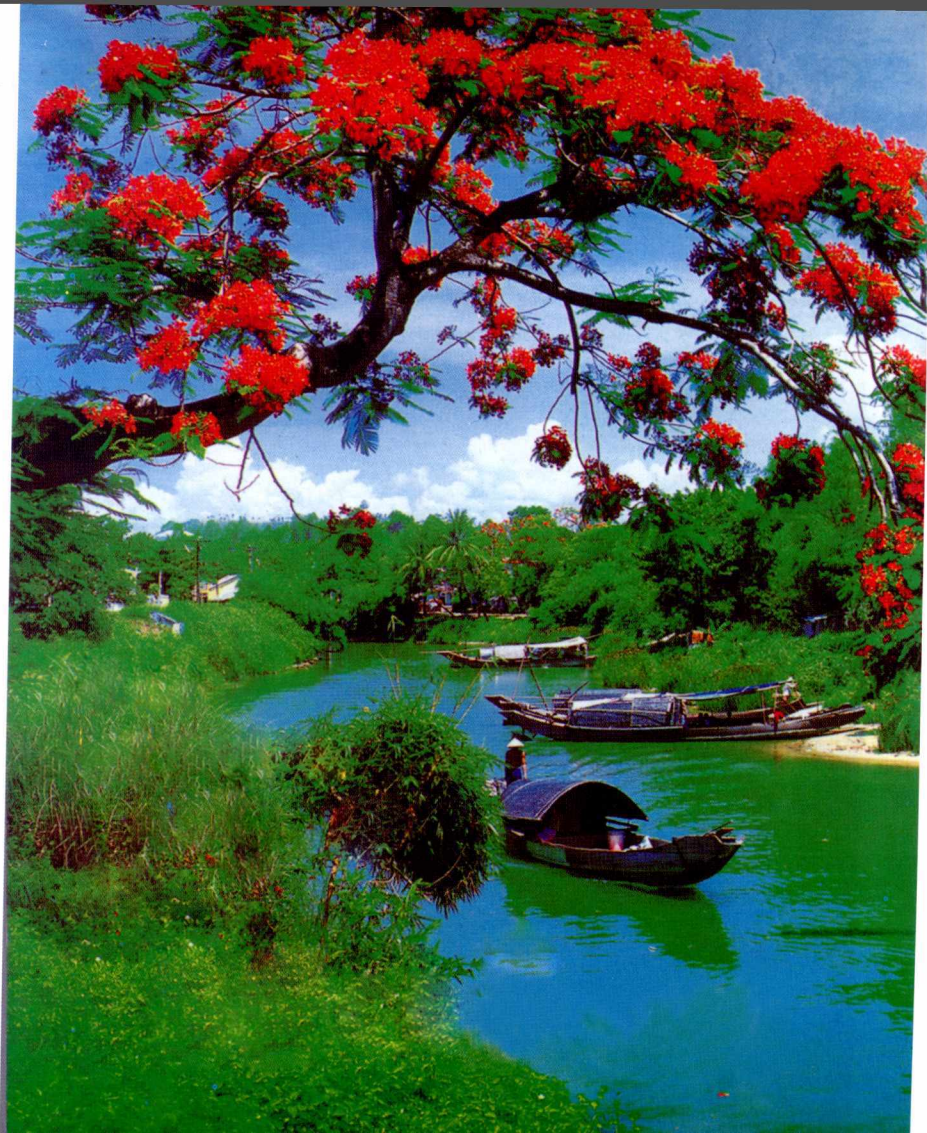
Người đi phương ấy rầm lẻ bóng...
Ở lại cao nguyên nặng trĩu lòng
Bao giờ gặp lại chân trời nhớ...
Cho thoả đêm trăng, nỗi chờ mong.

Hà Đức Ái

SAY MƠ

Em thần thờ như lạc vào cõi mộng
Anh say sưa như xem xiếc lần đầu
Em say rồi, muốn say hoài say mãi
Anh bên em mà vẫn ngỡ trong mơ.

Hà Đức Ai

*Ước gì sông chỉ một gang
Bắc cầu dải yếm đón chàng sang chơi
(Ca dao Việt Nam)*

DẢI YẾM ĐÀO 1

Sông bây giờ chỉ một gang
Mà cầu dải yếm đứt ngang khi nào
Sông đau sóng đỏ tuôn trào
Chiếc dải yếm đào cửa nát tim anh.

Hà Đức Ái

DẢI YẾM ĐÀO 2

Sông bây giờ chỉ một gang
Bơ vơ dải yếm tìm chàng nơi đâu
Đêm thao thức một nhịp cầu
Phôi phai dải yếm theo màu thời gian.

Hà Đức Ái

DẢI YẾM ĐÀO 3

Đằm thắm ngọc ngà nét thanh xuân
Phải chăng em tắm suối nước thần
Làn da như tuyết hương phảng phất
Dải yếm xui tôi bước tới gần.

Hà Đức Ái

HẠNH PHÚC

Mười tám tuổi nếm tình yêu nguyên chất
Ngọt đắng cay xé nát nụ môi hồng
Lòng tin ơi! Biết có còn hay mất?
Hạnh phúc là gì? Sao cứ mãi mòn trông.

Nhà Đức Ai

CHỜ

Chờ em chiều muộn ven đồi
Hoàng hôn tím cả khoảng trời sương giăng
Lùm cây lấp ló vầng trăng
Lối mòn anh bước chị Hằng dõi theo.

Hà Đức Ái

NHỚ

Chiều hè nhớ, thẩn thờ bên cửa sổ
Gió dịu dàng hôn mái tóc bay bay
Nhớ Gò Vấp, nhớ Vũng Tàu - Đà Lạt.
Nhớ chén rượu tình, em uống - anh say.

Hà Đức Ái

MƯA TRÊN SÔNG

Mưa chiều sông nước mông mênh
Lục bình trôi với lênh đênh con đò
Tôi nghe buốt giá câu hò
Lẻ loi buốt cả cánh cò sang sông.

Hà Đức Ái

HOA HƯỚNG DƯƠNG

Hướng dương ơi! Em là đóa mặt trời
Rừng rực nắng khoe sắc vàng phơi phới
Mưa, bão, gió vẫn mình em ngóng đợi
Chung thủy chờ, từng giọt nắng vàng tươi.

Hà Đức Ái

VỀ ĐÂU

Bồn chồn sông chảy về đâu
Bơ vơ tôi đứng bên cầu nhìn theo
Xót thương sóng giạt cánh bèo
Vừa trôi, vừa hử tím chiều heo may.

Hà Đức Ái

VƠI ĐÂY

Em chèo với cả dòng sông
Đầy sóng gió - để thuyền không chờ gì
Sóng lòng dâng ngập bờ mi
Câu thơ em viết gặp khi chòng chành.

Hà Đức Ái

CHỢ TÌNH SA PA

Náo nức thơ tình Sa Pa
Mỗi cô gái là bông hoa ngát lừng
Du khách đến từ các vùng
Ra về nhớ mãi núi rừng Sa Pa.

Hà Đức Ái

HOA QUỲNH

Quỳnh hoa xòe cánh nửa đêm
Trắng trong tinh khiết êm đềm tỏa hương
Nồn nà trinh tuyết ngậm sương
Kiêu sa, ngan ngát vấn vương cho đời.

Hà Đức Ái

TÔ THỊ

Em là Tô Thị chờ anh
Bao năm trận mạc chiến tranh không về
Khắc trong tim một câu thơ
Giấu trong gói chiếc tình quê lặng thầm.

Hà Đức Ái

BIỂN CHIỀU

Hoàng hôn nhuộm tím chiều thu
Cánh buồm căng gió biển ru bạc đầu
Xa xa đoàn thúng buồm câu
Nước xanh, in cánh hải âu trắng trời.

Hà Đức Ái

XƯA VÀ NAY

Ngày xưa soi trong mắt nhau
Đất trời là cả một màu sắc hoa
Bây giờ gặp như lạ xa
Lạnh như dao cắt thịt da khi nhìn.

Hà Đức Ái

ĐỘNG

Khi vui nước mắt động mi
Khi buồn gửi nụ cười đi theo người
Tay trong tay mãi ghen lời
Mắt anh động dáng một người anh yêu

Hà Đức Ái

NIỆM CA

Mòn mỗi mưa nắng nhạt nhòa
Tàn hoa gió đùa tới tả
Trái tim khô cần sỏi đá
Người buồn điếc một khúc ca.

Hà Đức Ái

ĐỨC NHÂN TÂM

Lênh đèn chèo chống dòng đời
Nương hình bóng mẹ, cao vời chữ Tâm
Một đời trau chuốt lòng Nhân
Nấu nung chữ Đức bội phần khắc ghi.

Hà Đức Ái

ĐÔI BỜ

Đôi bờ ôm một dòng sâu
Và vui với những nhịp cầu bắc ngang
Riêng em lỡ chuyển đồ sang
Ngẩn ngơ đứng dưới chiều vàng lá bay.

Hà Đức Ái

NHỚ

Nhớ hồi còn đọc Liêu Trai
Mà sao thấp thoáng đã hai phần đời
Hỏi người còn nhớ người ơi?
Nghìn lẻ đêm ấy một đời không quên.

Hà Đức Ái

HÀN VÀ TRẮNG

Sóng xô gềnh Ráng vô tình
Đôi nhà thơ ngủ, ngắm hình bóng trắng
Hàn đi trắng biết đâu rằng
Ôm trắng xuống mộ, trắng vàng vạc soi.

Hà Đức Ái

BÁNH CHƯNG ĐẤT

Tàu dừng, đợi khách dừng dừng
Tàu đi, mua chục bánh chưng làm quà
Mừng vui, con bóc bánh ra
Thấy nguyên cục đất, mắt nhòa quặn đau...

Hà Đức Ái

ĐẬU

Nụ cười đậu ở bên môi
Nụ hôn đậu ở tim người yêu nhau.

TIẾC 2

Trà dư tửu hậu, thâm ngày uống
Nốc cạn thời gian tiếc tuổi xuân

Hà Đức Ái

KHÔNG ĐỀ 1

Anh hào phóng, tặng nụ cười hết thảy
Trả nợ đời bằng tiếng hát - trắng tay.

CHỖ CHỮ

Con đò chở chữ sang sông
Mái chèo vững lái, nhớ công ơn thầy.

Hà Đức Ái

TÌNH MẸ

Tóc bạc, da mồi, lưng còng gập
Tâm thiện, lời vàng, ôm ấp lòng nhân

THỌ

Tám mươi tuổi, không chào ông - cha đánh
Ba đời gần, còn phong thánh - thọ lâu

Hà Đức Ái

BÃI TẮM

Năm châu, bốn biển hợp quần
Khỏa thân bãi tắm, bần thần nhìn nhau

LỜI HOA

Lời hoa, lời của tình yêu
Tặng em để nhớ bao chiều đắm say

Hà Đức Ái

KHÔNG ĐỀ 3

Cánh diều vắng gió sao đưa!
Đôi chim lạc bạn cơn mưa cuối chiều

TÒA XỬ

Em là quan tòa xử anh
Bao lần vi phạm, vẫn đành tạm tha.

Hà Đức Ai

NỢ

Nợ tiền tài, trả lâu rồi cũng hết
Nợ tình ư? càng trả càng đầy.

HÈ CŨ

Hoa phượng đỏ, thắm sân trường thơ ấu
Nhạc ve sầu, còn ngân mãi trong nhau

Hà Đức Ái

THƯƠNG

Người ơi sao nỡ quên nhau?
Câu thơ viết dở, làm đau ngọn đèn

ĐÒ SÔNG

Con đò dan díu dòng sông
Bất ngờ sông cạn đò không bến bờ

MẸ - CHA

Gánh cả giang sơn đổi công cha vẫn nhẹ
Biển mệnh mông trả tình mẹ chưa đầy

Hà Đức Ai

"ĂM ẤP TÌNH THƠ - ĂM ẤP TRĂNG"

Có khi một bài thơ, vận cả một đời thơ. Có khi một câu thơ lại là một sợi chỉ xuyên suốt một chặng đường thơ hoặc một đoạn đường thơ.

Với tập *DÒNG SÔNG YÊU MẾN* của anh Hà Đức Ái với câu thơ tưởng chừng ngẫu nhiên : "Ăm ắp tình thơ - Ăm ắp trăng" anh viết trong một đêm Nguyên Tiêu ở Lâm Hà, phần nào đã cho ta biết vùng đất anh đang sinh sống, nó trù phú, nó phì nhiêu đến nhường nào:

Sông Đa Dâng mùa khô trâm mặc

Rừng cà phê vẫy gió đam mê

Những cánh chim thơ bay không biết mỏi

Gặp đất lành quần tụ giữa rừng mơ

(Ý nguyên xuân)

Đất lành, chim đậu đó là lẽ thường tình. Hẳn ở đây quá lành nên những cánh chim thơ tụ về? Đất này hoa lá đã thành thơ chẳng? Có khi là vậy. Anh nghe "Lời ru của núi":

Hà Đức Ái

*Đêm sâu thăm nghe lời ru của núi
Suối rì rào, chim vút vút cầm canh
Giọt trắng vàng, gieo tình qua mắt lá
Những chồi non, nhuộm núi mãi ngàn xanh*

Anh trải qua "Đêm hội Tây Nguyên" anh bắt gặp ánh lửa hồng bập bùng, bắt gặp từng đôi mắt ngọc long lanh, những trai gái bản làng khát vọng say nghiêng bên chén rượu cần. Say nghiêng là phải, ai không say khi nghe âm thanh mùa xuân chất lọc từ núi rừng, đầy những đam mê - đam mê đến nỗi :

*Chim rừng dorm tai nghe nhạc
Con nai ngơ ngác quên về
(Đêm hội Tây Nguyên)*

Trong thơ Hà Đức Ái lấp lánh một dòng sông mẹ:

*Ngọc phù sa, nhuộm xanh đôi bờ tre chuối
Ngàn đời sông trôi, ngàn đời sông chảy
Bên lở, bên bồi, vun bãi nổi.*

Hà Đức Ái

Em cùng anh dìu náu sang sông
(Dòng sông đất Mẹ)

Hay là:

Bốn chục xuân xa quê, ngẫm lại mình
Bao dòng sông, bao bến bờ xa lạ
Không thể nơi nào, át mờ tình trong dạ
Ơi! Hồng Hà thao thức suốt đời ta

(Nhớ sông quê)

Dòng Sông quê - Ôi! Nơi nào có dòng sông, bến nước, con đò thật là hạnh phúc biết bao. Nó là niềm yêu thương tha thiết dệt bao kỷ niệm từ tuổi ấu thơ cho đến khi đầu bạc răng long, già từ cuộc đời, vẫn không quên được dòng sông quê êm ả mến yêu.

Những vần thơ anh còn lấp lánh một mái: "Trường xưa" đặc biệt lấp lánh một miền quê, vùng đất cứ dai dẳng theo anh. Ở đó có mái đình rêu phong cổ kính, có cô gái đang thời thiếu nữ, có tuổi thơ với những cánh diều và ở đó là

Hà Đức Ái

lời ru của mẹ, rất cụ thể:

Nhớ từng tiếng võng mẹ ru

Nhớ ngày mẹ cuốc đồng Dù trồng khoai

(Nhớ quê hương)

Hình ảnh người mẹ càng đậm nét trong thơ anh lúc thì:

Tải sản của con cả một đời

Thốn thức trong lòng tiếng "mẹ ơi"!

(Mẹ)

Lại có lúc:

Tóc bạc, da môi, lưng còng gập

Tâm thiện, lời vàng, ôm ấp lòng nhân

(Tình mẹ)

Không những dáng dấp người mẹ thật yêu thương da diết trong thơ anh còn có một Hà Nội thật gần gũi, nhất là những mùa hoa Hà Nội:

Mùa xuân về, hoa đào thấp lửa

Mùa hè ve ca phượng cháy quanh hồ

Hà Đức Ái

Mùa thu sang hoa cúc vàng khoe sắc

Mùa đông chiều hoa sữa ngát hương

(Hai mươi năm trở về Hà Nội)

Nhắc đến hoa sữa là nhắc đến Hà Nội. Hà Nội có một loài hoa đặc trưng ám ảnh:

Hoa sữa vô tình thờ

Ngan ngát một khoảng trời

(Tiếc 1)

Nuối tiếc là phải, khi xa cách đến hàng ngàn dặm đường dài. Nhưng cũng thật gần gũi. Nó luôn hiện diện trong tâm tưởng. Trong anh còn có một nuối tiếc nữa, tôi hình dung đẹp - đẹp vô cùng, dẫu buồn bởi một cuộc chia xa: "Sân ga cầm tay bịn rịn".

Lưu luyến đến nao lòng, để lúc nào anh cũng nhớ:

Lang thang bầu trời mây trắng

Gió hôn nghiêng ngả cánh diều

Một mình ngồi trong chiều vắng

Hà Đức Ái

Đôi chim lúu rúu lời yêu

(Xa nhớ 1)

Đôi chim ngỏ lời tình tự, đã đánh thức nỗi nhớ trong anh
lãng mạn và mềm lòng. Tính lãng mạn trong thơ anh, đã
đẩy hồn mình đến vô cùng - nhớ đến quay quắt, đã yêu là
yêu đến cạn kiệt tình:

Nếu phải xa em, dẫu chỉ một ngày

Ta điên mất... chắc rằng ta điên mất

(Tiếng sét tình)

Hoặc là :

Anh lịm đi trong sóng mắt khuynh thành

Và tắt thở trong đôi môi em chạm

Đôi môi ấy như hàng ngàn viên đạn

Găm trúng tim anh, rỉ máu hàng đêm

(Anh và em)

Tôi đã đọc nhiều tập thơ tình nhưng chưa có một lời
yêu nào mãnh liệt, say mê, ngất ngây đến thế.

Hà Đức Ái

Trong tập Dòng sông yêu mến của anh có 104 bài, có đến 16 bài nói đến dòng sông, con đò. Đặc biệt có hơn 10 bài thơ 2 câu. Thể thơ này cực khó. Nó như là một định nghĩa, một chân lý và cô đọng:

*Con đò đan dẫu dòng sông
Bất ngờ sông cạn đò không bến bờ
(Đò sông)*

Đò sông hay tình yêu nam nữ. Sông làm sao có thể bất ngờ cạn kiệt để đò không có bến bờ. Họa chăng chỉ có tình yêu đang mặn nồng, bỗng dưng đơn phương đoạn tuyệt để cho bạn tình chới với không biết bến bờ là đâu!

*Người ơi sao nữ quên nhau?
Câu thơ viết dở, làm đau ngọn đèn
(Thương)*

Đã yêu rồi sao nữ quên nhau? "Câu thơ viết dở" đây là dang dở hay là dở quá không hay? Đau ngọn đèn hay đau tim người bị lãng quên. Câu thơ quá hay - tài hoa,

tuyệt tác.

Gấp cuốn sách lại, tình yêu trong tôi vẫn sục sôi những khao khát, yêu đương như thời trai trẻ đang hừng hực cháy bỏng một thời...

Tuy vậy thơ anh vẫn có những bài "khuyết" chữ chưa "tròn". Cứ đà này, 2 năm ra 3 tập thơ, thì nay mai thơ anh sẽ "rằm". Bởi vì tôi biết anh đam mê - đam mê đọc viết đến quên ăn, quên ngủ. Đi và viết đi và viết. Ta sẽ thấy ở anh:

"ĂM ẮP TÌNH THƠ - ĂM ẮP TRĂNG"

Lê Văn Hiếu

(Nhà thơ)

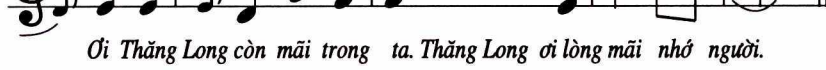
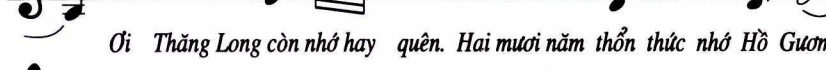
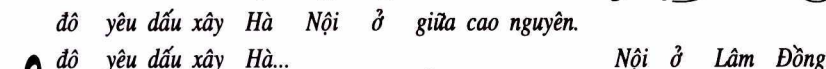
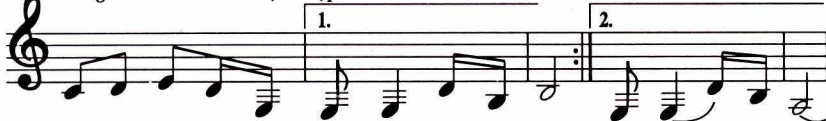
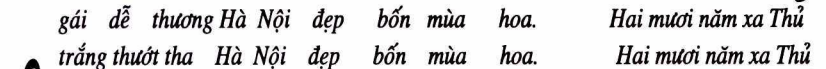
Hai mươi năm trở về Hà Nội

Nhạc : *Vi Quốc Hiệp*
Thơ : *Hà Đức Ái*

Tự sự - Sâu lắng

The musical score is written on five staves. The first staff begins with a treble clef and a 2/4 time signature. The melody is composed of eighth and quarter notes. The lyrics are written below the notes. The second staff continues the melody and lyrics. The third staff also continues the melody and lyrics. The fourth staff continues the melody and lyrics. The fifth staff continues the melody and lyrics. The lyrics are:
Vời vợi hai mươi năm ta trở về Hà Nội.
Thân quen thế sao mà vẫn bỏ ngỡ. Bến tàu điện
xưa đâu còn nữa, dãy phố xưa phượng cháy ven hồ.
Hai mươi năm xa Hà Nội yêu dấu. Thăng Long ơi đã bao

Hà Đức Ái

Hà Đức Ái

Chiều Đà Lạt

Nhạc : Sóng Trà

Thơ : Hà Đức Ái

Slow - rock - êm nhẹ

The musical score is written on five staves. The first staff begins with a treble clef, a key signature of one flat (B-flat), and a 7/4 time signature. It contains a short melodic phrase. The second staff continues the melody with the lyrics 'Anh đi bên em một chiều Đà Lạt Đèo Prenn vì vu'. The third staff has a 5/4 time signature and continues the melody with the lyrics 'rừng thông hát. Hồ Tuyền Lâm xanh sóng nước dạt dào. Trúc'. The fourth staff continues the melody with the lyrics 'Lâm Thiên viện ngự trên cao. Hoa phượng tím chẳng nơi nào có'. The fifth staff continues the melody with the lyrics 'được Tay nâng niu thỏa thi hồn mơ ước Ôi'. The final staff concludes the piece with the lyrics 'những vườn hồng nhung biếc kiêu sa Đà Lạt trong tôi thành phố ngàn hoa'. The score uses various musical notations including eighth, quarter, and half notes, rests, and bar lines.

Anh đi bên em một chiều Đà Lạt Đèo Prenn vì vu
rừng thông hát. Hồ Tuyền Lâm xanh sóng nước dạt dào. Trúc
Lâm Thiên viện ngự trên cao. Hoa phượng tím chẳng nơi nào có
được Tay nâng niu thỏa thi hồn mơ ước Ôi
những vườn hồng nhung biếc kiêu sa Đà Lạt trong tôi thành phố ngàn hoa

Hà Đức Ái

Tình Phố núi

Nhạc : Sóng Trà

Thơ : Hà Đức Ái

Slow - rock - êm nhẹ

Phố núi dài, hun hút vọng đêm thâu. Nắng đầu thu nhuộm
vàng, rang đất đỏ. Có bóng em duyên dáng thầm ở đó
Chợ chiều tan nhịp chân bước về đâu? Phố núi dài,
ngày nào cũng gặp nhau. Em khe khẽ liếc nhìn anh qua cửa

Hà Đức Ái

Đi qua rồi ngoảnh nhìn nhau lần nữa. Em mỉm cười nhói nhói
một niềm đau. Phố núi dài, ồn ã tiếng xe qua, em lướt nhẹ con
xe màu én bạc. Riêng em, nét dịu hiền không thể khác
Đôi mắt huyền đôi môi mộng thiết tha. Phố núi dài, bao năm
tháng phơi pha Người ra đi nhớ thương người ở lại
Gió bắc về vẫn không làm tắt tái mắt đôi ta.

MỤC LỤC

Lời giới thiệu	5
1- Mẹ tôi	9
2- Ru	10
3- Một thửa đến trường	11
4- Biển và bờ	12
5- Chiều Đà Lạt	13
6- Giận và thương	14
7- Đêm Vũng Tàu	15
8- Chiều tâm sự	16
9- Đêm hội Tây Nguyên	17
10- Giao hưởng mùa xuân	18
11- Tiếng sét tình	19
12- Ý nguyện xuân	20
13- Gặp gỡ tình quê	21
14- Tình phố núi	22
15- Xa nhớ 1	23

16- Đến hẹn hội Lim	24
17- Thương em	25
18- Nhớ quê hương	26
19- Quê hương đất mẹ	27
20- Hai mươi năm trở về Hà Nội	29
21- Thánh lễ VALENTINE	31
22- Xin ăn	32
23- Thăm tháp Chàm	33
24- Vạt cỏ	35
25- Chờ hoa quỳnh nở	37
26- Lục bát tình	38
27- Lỡ hẹn	39
28- Gửi chữ	40
29- Tình xuân hương	41
30- Anh và em	42
31- Trường xưa	43
32- Cúc quỳ nở sớm	44
33- Sắc màu	45

34- Dòng sông đất mẹ	46
35- Gửi bạn	47
36- Xa Đà Lạt	48
37- Nhớ Thi sĩ Nguyễn Bính	49
38- Mùa thu đi qua	50
39- Đêm Hải Vân	51
40- Mưa nắng Sài Gòn	52
41- Dấu	53
42- Nhớ quê	54
43- Giao mùa	55
44- Đời không em	56
45- Anh đến	57
46- Nhớ sông quê	59
47- Cách nhau	60
48- Rượu	61
49- Cảm xúc yêu thương	62
50- Mất em	63
51- Thu cảm	64

52- Tím	65
53- Tiếc 1	66
54- Bến đợi	67
55- Lời ru của núi	68
56- Về phía chân trời	69
57- Một đời - muôn thuở	70
58- Mũi Né	71
59- Tha hương	72
60- Mẹ	73
61- Rượu đắng	74
62- Sao	75
63- Hỏi	76
64- Xa nhớ 2	77
65- Mẹ ơi!	78
66- Châm trời nhớ	79
67- Say mơ	80
68- Dải yếm đào 1	81
69- Dải yếm đào 2	82

70- Dải yếm đào 3	83
71- Hạnh phúc	84
72- Chờ	85
73- Nhớ	86
74- Mưa trên sông	87
75- Hoa hướng dương	88
76- Về đâu	89
77- Vơi đầy	90
78- Chợ tình Sa Pa	91
79- Hoa quỳnh	92
80- Tô Thị	93
81- Biển chiều	94
82- Xưa và nay	95
83- Động	96
84- Niệm ca	97
85- Đức nhân tâm	98
86- Đôi bờ	99
87- Nhớ	100

88- Hàn và trắng	101
89- Bánh chưng đất	102
90- Đậu	103
91- Tiếc 2	103
92- Không đề 1	104
93- Chở chữ	104
94- Tình mẹ	105
95- Thọ	105
96- Bãi tắm	106
97- Lời hoa	106
98- Không đề 3	107
99- Tòa xử	107
100- Nợ	108
101- Hề cũ	108
102- Thương	109
103- Đò sông	109
104- Mẹ - cha	109
Ấm ấp tình thơ - ấm ấp trăng	110

NHÀ XUẤT BẢN THANH NIÊN

62 Bà Triệu, Hà Nội - ĐT: (84.04) 8229413

Fax: 04.9436024. Email: xnbthanhnien@vnn.vn

Chi nhánh: 270 Nguyễn Đình Chiểu, Quận 3, TP. Hồ Chí Minh

ĐT: (08) 2907317 Fax: 08.9305243.

Email: chinhanhnxbtn@yahoo.com.vn

DÒNG SÔNG YÊU MẾN
HÀ ĐỨC ÁI

Chịu trách nhiệm xuất bản:

Mai Thời Chính

Biên tập:

Hoàng Văn

Bìa:

Vi Quốc Hiệp

Sửa bản in:

Hà Đức Ái

In 1.000 cuốn, khổ 15x15cm tại Xưởng in Quân khu 7 - số 5 Phạm Ngũ Lão-Q. Gò Vấp - TP. HCM. Số XB: 266-2006/CXB/368-22/TN. In xong và nộp lưu chiểu tháng 8 năm 2006.

TÁC PHẨM IN CHUNG

* NGƯỜI HÀ NỘI TRÊN
CAO NGUYÊN XANH -
NXB VH TT Lâm Đồng
2004.

* MỘT THOÁNG LÂM HÀ
(thơ) - NXB VH NT Hà Nội
2004.

* NẮNG LẠNH - NXB Hội
Nhà Văn Việt Nam 2005.

NƯỚC NON MỘT DẢI
(thơ) - NXB Hội Nhà Văn
Việt Nam 2005.

* TỬ TUYỆT TÌNH THI
(Thơ tập 2) - NXB Đà
Nẵng.

* THƠ TÌNH LỤC BÁT
(thơ) - NXB Đà Nẵng
2005.

* TUYỂN TẬP FESTIVAL
HOA (thơ nhạc) - NXB
VH TT Lâm Đồng 2005.

* DẤU LẶN (thơ) - NXB
Văn Nghệ TP.HCM 2006.

* TUYỂN TẬP HƯƠNG
NGỌAI Ô (tập 2) - NXB
Hội Nhà Văn Việt Nam
2006.

Hà Đức Ai

Thơ

NHÀ XUẤT BẢN THANH NIÊN

Dòng sông yêu mến

Giá : 32.000 đ